

Antoni Mas reivindica l'ofici a 'Històries de músics'

El llibre, editat per Gavarres, inclou seixanta anècdotes que expliquen “una forma de vida que ja no hi és”

El llibre, que va iniciar ahir una llarga gira de presentacions, inclou fotografies inèdites

Antoni Mas, amb el llibre, envoltat dels músics a la presentació de Girona. Foto: SARA CABARROCAS

XAVIER CASTILLÓN - GIRONA

“Amb aquest llibre he aconseguit tornar a la música una mica del que m'ha donat”, diu el músic i compositor Antoni Mas (Caldes de Malavella, 1945) sobre Històries de músics, el llibre publicat per [Editorial Gavarres](#) dins la nova col·lecció El Caliu de la Memòria, en què Mas ha recuperat seixanta de les millors anècdotes sobre l'ofici i la vida de músic que ha anat compilant durant trenta anys. Històries de músics (203 pàgines, 16 euros), un volum il·lustrat amb fotografies inèdites compreses entre els anys vint i seixanta del segle XX, es va presentar ahir al matí a la seu de la demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes, amb la participació del seu president, Joan Ventura, i de l'editor de Gavarres, Àngel Madrià, i amb un bon grapat de músics de llarg recorregut, com ara el mateix Mas, entre el públic.

Com va dir Madrià, la picaresca és “l'element principal del llibre” –de fet, titula l'últim apartat, després de La gana, La son i Els viatges–, però el fet que la majoria d'anècdotes recollides per Mas siguin molt divertides no amaga que el llibre és també una reivindicació de l'ofici de músic, “la professió més admirada del món i alhora la menys reconeguda”, com va dir l'autor, que com a directiu de Musicat i de la Unió de Músics de Catalunya va lluitar durant molts anys per dignificar i regularitzar el sector de la música professional, tan arrelat a les comarques gironines. Durant la seva llarga carrera als escenaris, iniciada en els anys seixanta, el mateix Mas ha hagut d'aclarir en més d'una ocasió –per exemple, als que serien els seus sogres o al president Jordi Pujol– que realment ell es guanyava la vida amb la música i que mai no havia tingut una altra feina, davant la incredulitat dels seus interlocutors.

Antoni Mas ha viscut dues èpoques i dues generacions diferents dins del món de la música: “L'anterior a l'expansió de l'automòbil va estar marcada pels viatges feixucs en autocars que anaven a 40 per hora, i per moltes hores de convivència entre els músics, que sovint dormíem i menjàvem a les cases particulars dels pobles on actuàvem. Era una convivència, de vegades plàcida i altres no tant, que ens permetia explicar-nos moltes anècdotes, sobretot a les sobretaules, i jo n'estava enamorat.” Amb la proliferació dels cotxes i els muntadors d'escenaris (“després del ball ja podies marxar”) va arribar la comoditat. “Però també es van escurçar les estades als llocs on actuàvem i la nostra convivència, i ara a les sobretaules dels músics tampoc no hi falten els mòbils i les tauletes.”

“De totes les feines que he fet a la vida, aquesta és la que m'ha deixat més descansat, perquè la memòria és fràgil i aquestes anècdotes s'haurien acabat perdent. Gairebé sense voler, he acabat explicant una forma de vida que ja no hi és i de la qual volia que quedés constància”, hi va afegir Mas, que ahir a la tarda també va presentar el llibre a Caldes i vol fer-ne la màxima difusió. De moment, ja té tres dates: el 24 de maig a Cassà de la Selva, dins la festa major; el 27 de maig a l'Escala, i el 29 d'agost al Musicant de Campllong.

PUBLICAT A: El Punt Avui. Comarques Gironines 15-04-2016 Pàgina 21

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/article/-/-/958525.html>